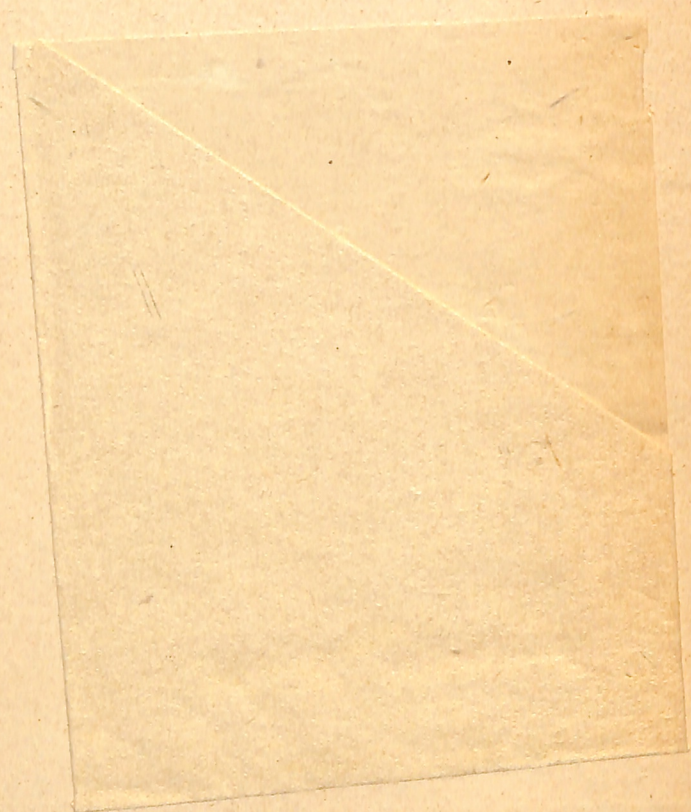

The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a dense, irregular pattern of yellow and black, resembling marbled paper or a leopard print. The pattern consists of numerous small, dark, irregular spots and blotches of varying sizes scattered across a lighter yellow background. The edges of the cover are slightly worn and uneven. On the left side, the spine of the book is visible, showing some of the internal binding structure. In the bottom-left corner, there is a small, white, octagonal label with a thin black border. The label contains the number '27408' printed in a simple, black, sans-serif font.

27408

Handwritten text, possibly a signature or date, located in the top right corner of the right page.

110

Handwritten mark, possibly a signature or initials, located in the bottom right corner of the left page.

2749

4130

ԽՈՐՀՐԴԱՅԵՏԵՐ
ԱՅՍՕՐ ԱՆՃԱՌԻ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՅ
ՅԱԿՈԲ ԹԱԳԻՈՐԵԱՆ

Կ. ՊՕԼԵՍ
ՏՊԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ Կ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

1881

ԽՈՐՀՐԴԱՏԵՏՐ Ա Յ Ս Օ Ր Ա Ն Ճ Ա Ռ Ի

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՅ

ՅԱԿՈԲ ԹԱԳԻՈՐԵԱՆ

Ի Հայրապետութեան Տ. Տ. ԳԵՈՐԳԱՅ ՎԵՌԱՓԱՌ. Կարողիկոսի ամենայն Հայոց
Ի Պատրիարքութեան Սրբոյ Երուսաղեմայ Տ. ԵՍԱՅԵԱՅ Ս. Արքեպիսկոպոսի
Եւ. Ի Պատրիարքութեան Կ. Պօլսոյ Տ. ՆԵՐՍԷՍԻ Ս. Արքեպիսկոպոսի

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Կ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Ի ՏԳՐԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅ

1880

80472

Ա.
ըմ.
այ.
հեց
ա.
անը
որ.
լու.
պղ.

խի
եան
պը.
աշտ
մա.

ըա.
որե.

պղ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Մարդս յաւիտենականաբար այն ատեն երջանիկ է, երբ ԿՐՕՆՔ և ՀԱՌԱՏՔ այս երկու բառերուն ներքին զօրութիւնը իր մտքին մէջ լաւ մը ըմբռնած, ինքզինքը Աստուածահաճոյ գործոց նուիրելու զգացումն կունենայ:

Այս գաղափարը և այս զգացմունքը, ինչպէս յայտնի է, ի խղճէ իրենց սրտերնուն մէջ աւելի սնուցանողներ մեր Հոգեշնորհ Սրբազան Հայրապետներն եղան, որոնք ամբողջ կեանքերնին Կրօնի և Հաւատոյ պայծառութեանը զոհելով, շատ մը սքանչելի գրութիւններ շարադրեցին և հեղինակեցին, որպէս զի իւրաքանչիւր ոք Աստուածահաճոյ սկզբունքներով հրահանգուելու և իրենց յաւիտենականութիւնը երջանկութեամբ պսակելու բարեբաղդ գտնուին:

Ահա ճիշդ ասոնց կարգէն է Սերովբէական վարուց հեղինակ Ներսիսի Շնորհալոյն Աստուծոյ անսահմանելի զօրութեան և արարչագործութեան իբր կենդանի նկարագիր շարադրած ԱՅՍՕՐ ԱՆՃՍՈՒԻ այն կենսունակ երգը, որ Հայոց Սուրբ Ժողովք իր ամբողջ միութեամբն ընդունած է, բարեպաշտ Ժողովրդոց դիւրահասկանալի ըլլալու համար, անոր աշխարհաբառ թարգմանութիւնը հրատարակ հանելու աշխատեցայ:

Լի եմ յուսով որ ընթերցող Սղգայինք, թերութեանս ներողամիտ գրաւուելով, իրենց սիրալիր ընդունելութեամբ, նուաստ քաջալերել կը բարեհաճին:

Մնամ Սղգիս և Հայրենեացս

Յառաջադիմութեան ցանկացող

Յակոբ Թագարեան

1880 Յուլիս 1

Կ. Պօլիս Եկեղի Գարու

Գրաբառ.

Ա. — Այսօր անճառ Լուսոյն Ծագումն, 'ի փրկութեան մեր կատարումն. խոնարհի 'ի վերնատունն ի ստուերական տօնից լրումն. նախ քան զընթրիան խորհրդոյ սփածաւ զենջակ արկօղն լուսոյ, և ջուր առեալ ծառայար զորքս լուանայր զաշակերտաց:

Աշխարհաբառ.

Ա. — Այսօր անճառելի Լուսոյն Ծագումն (Յնէալն Բանն Աստուծոյ) մեր փրկութիւնը կատարելու համար ստուերական տօնից (Հին օրէնաց Պատգամն) լրումն ետքը՝ վերնատան մէջ կը խոնարհի. լոյս հագնողը խորհրդական ընթրիքէն (Ս. Հոգի զորդութեան խորհրդէն) յառաջ զենջակ կապեց և ջուր առնելով՝ իբրեւ ծառայ աշակերտաց ոտքերը կը լուար:

Գրաբառ.

Բ. — Բանին հօր փառաց լուսոյ Պետրոս մերձիլ յատու ոչ ներէր. այնմ ձեռաց որոյ են գործք երկնից երկինք և երկրաւորք, որով կուրաց աչքք բացան խուրք և համերք արձակեցան, որ վերածեաց զինքն 'ի ծովէն սաստեաց ալեաց և լեցին:

Աշխարհաբառ.

Բ. — Չէր թողուր Պետրոս որ իւր ոտից մօտենան հօր Աստուծոյ

փառաց զոր եղող Բանին այն ձեռքերն՝ որոյ գործերն են երկնից երկինքն ու երկրաւոր արարածներն անոնցմով կուրաց աչքերը բացուցան, խուրքն ու համերքն արձակեցան, և զինքը (Պետրոս) ծով հանեց (կամ Բանեց) ալիքներու սաստեց և անոնք հանդարտեցան:

Գրաբառ.

Գ. — Գլխոյն ընտրեալ հօր փորձու սաստէր զխորհուրդն ոչ գտելոյ. որով դառնայր և հնազանդ զոտս և զգլուխս մաքրել մաղթէ զըլխոյս ասէ չէ ինչ պիտոյ լուսումն ջրոյ զի լուացեալ է. ոտի պէտք են մաքրութեան յօգիլ 'ի գլուխս սրբութեան:

Աշխարհաբառ.

Գ. — Ընտրեալ փորք հօրին (Հակոբոս) գլխաւոր եղողին (Պետրոս) կը յանդիմանէր (Տէրը) այն խորհուրդը չհասկնալուն համար, նա կը դառնար կը հնազանդէր և ի ոտքերը ու գլուխը մաքրել կը խնայէր (առիւթ Տէր) այս գլուխը (Տէրը իւր անշուք անհարկելով) ջրով լուացումն պէտք չունի, որովհետեւ լուացումն է (Բայց) ոտքերը պէտք է որ մաքրուին Գլխոյս հետ (Ի՞նչ Սրբութեամբ միանալու համար:

Գրաբառ.

Դ. — Դասուց իւրոյ աշակերտաց զոր նախ բանիւ վարդապետեալ

սօր գործով զծայրագոյնն եցոյց
նքեան զխոնարհութիւն : սպասա-
որեալ հողեղինաց այն որ անտեսն է
րեղինաց . տարեալ պաշտօն իւր ծա-
այիցն այն որ պաշտին 'ի Սրովբէից :

Աշխարհաբառ.

Դ. — Այն ծայրագոյն խոնար-
ութիւնը զոր յառաջ խօսքով (Տէր)
ը աշակերտներուն քարոզեց, այսօր
ործքով իւր վրայ ցոյց տուաւ, սպա-
սուորելով հողեղեններու այն՝ որ ան-
սանելի է հրեղինաց . և պաշտօն տա-
րով (Ծառայելով) իւր ծառայնե-
ւն այն՝ որ Սերովբէներէն կը պաշ-
տին :

Գրաբառ.

Ե. — Եթէ Տէրս ասէ էի, եւ
սրդապետըս բոլորից . զաշակերտաց
զծառայից զօտըս լուացի 'ի հնոյ
տից . միմեանց և դուք համաբնու-
եամք ցուցէք զնոյն խոնարհու-
եան . բարձրացելոյն 'ի կործանումն
անկելոյ՝ բնութեանդ կանգ-
ւան :

Աշխարհաբառ.

Ե. — (Ե =) կրակ՝ եթէ ես որ ա-
րածոց Տէրն և բոլորից վարդա-
տան եմ, ձեք՝ որ իմ աշակերտներս
ծառայներս էք, ոտքերն հին աղ-
ն լուացի, դուք ամենքնիդ ալ մէկ
նութեամբ միաւորուած նոյն խո-
նարհութիւնը ցուցէք մէկզմէկու,
բարձրելոյն (չար հպարտին) կործան-
ն և (հարգելային) անկեալ բնու-
տան կանգմանն համար :

Գրաբառ.

Զ. — Զոր մաքրեցեր յաւազանին
մաքուր ձեռք զօտըս նոցին . և ու-
սուցեր խոնարհութեամբ յաղթող ի-
նել չար հպարտին . եւ զիմ լուա ըզ
տիղմն մեղաց աղաչանօք սրբոյ գըն-
դին . և ըզգնացս ուղղեա զօտին խո-
նարհութեամբ երկւք յերկինս :

Աշխարհաբառ.

Զ. — (Ո՛վ Տէր) Դուն որ մաքուր
ձեռքերով անոնց (աշակերտաց) ոտ-
քերը լուացիր աւազանին մէջ, և խո-
նարհութեամբ չար հպարտին յաղ-
թել սորվեցուցիր, իմ մեղացս տիղմն
ալ լուա Սուրբ գնդին (աշակերտաց
խառնին) աղաչանօքն, ու ոտիցս գը-
նացքն ուղղէ, որպէս զի խոնարհու-
թեամբ յերկինս ելնեմ :

ՊԱՐԶԱՌԵՑ Բ.

Գրաբառ.

Է. — Էլից զօրէնսն Մովսէսի զոր
խօսեցաւն 'ի Սինայի . եկեր ըզգառն
օրինակին, եւ ըզբաղարջն ընդ եզե-
դին . ըզհինն 'ի նորըս փոխելով զըստ-
ուերն 'ի լոյս ճշմարտելով . փոխան
գառին ինքն գոլով Գառն Սատուծոյ
նուիրելով :

Աշխարհաբառ.

Է. — Կատարեց Մովսէսի այն օ-
րէնքներն, զորս ինքը (Տէր) խօսե-
ցաւ Սինայի (լեռան) վրայ, օրինակ
եղող գառն ու բաղարջը եզեզին հետ
կերաւ, հինը (Մովսէսիանը) այս նու-
րին (Ս. Հաղորդութեան Խորհրդոյն)

փոխելով և ստուերն (օրինակը) լոյսի
(ճշմարտութեան) դարցուց և այն
(Հին օրինաց) գառին տեղ ինքն եղաւ
Սատուծոյ նուիրեալ գառնը :

Գրաբառ.

Ը. — Ընդ բաղարջին հաց ան.
խըմոր, ետ զմարմինն իւր զերկնաւոր.
ըզկուսածինն անսերմնաւոր, զանա-
պականն և զհոգեւոր . ընդ ոչխարին
արեանն ուխտին, ետ մեզ զարկնն
իւր ուխտ կրկին. եւ եղեգան գառ-
նագունին՝ փոխան ըզվարս աստուա-
ծային :

Աշխարհաբառ.

Ը. — Բաղարջին՝ անխմոր հացին
տեղ՝ իւր երկնաւոր, կուսէն անսերմ-
նաբար ծնուած անապական և հո-
գեւոր մարմինը տուաւ . և հին ուխ-
տին ոչխարին արեանը տեղ՝ իւր ա-
րկնը տուաւ մեզ, իբրեւ նոր ուխտ.
և գառն եղեգին փոխան ալ՝ իւր
Սատուածային վարքը :

Գրաբառ.

Թ. — Թագաւորն արարածոց
զհացըն կենաց ետ քաղցելոյ. եւ ըզ-
բաժակն ուրախարար որք յԱգամայ
տրտմեցելոյ . այս նոր ուխտ է իմոյ
արեան՝ փոխան հընոյ ուխտին ար-
եանց . զոր յիշատակ իմառնիցէք
մինչև եկից ես միւսանգամ :

Աշխարհաբառ.

Թ. — Արարածոց Թագաւորը
կենաց հացը տուաւ քաղցեալներու,

և Ագամէն (Հա՛ Ագամի պապական-
տրտմեալներուն ալ ուրախարար բա-
ժակը, (բա՛ւով) իմ արեանս նոր ուխ-
տըն է այս՝ հին ուխտին արեան
տեղ . զայս ըրէք 'ի յիշատակ իմ մի-
չեւ որ ես նորէն գամ :

Գրաբառ.

Ժ. — Ժողովեալքս 'ի քէն հա-
ցեմք ընդ Ժողովեալ մետասանին .
զկենարարըք քո մարմին, բաշխեալ
տուր ընդ բաժակին . շնորհեա
մեզ Տէր ընդ նոսին հաղորդ լինե-
քում սեղանին . կենաց հացիդ յ
փափաքիմք եւ ըմպելոյդ ում ծա-
րաւիմք :

Աշխարհաբառ.

Ժ. — Մենք Ժողովեալքս՝ Ժողով
եալ մետասան աշակերտացդ հետ քե-
մէ կըխնդրեմք դուն որ կենարար մ
մինդ բաշխելով բաժակին հետ տը-
ւիր, մեզ ալ շնորհէ Տէր, որ անոն
հետ մասնակից ըլլամք քու սեղանին
կենաց հացին՝ որում կը ցանկամ
և ըմպելոյդ՝ ում ծարաւի եմք :

Գրաբառ.

Ի. — Ի յընտրելոց աշակերտաց
Յուդեա մեկնեալ 'ի սուրբ գառանցն
զբարձոյ մեղաց զգառն Սատուծոյ
մասնէր 'ի մահ ընդ արծաթոյ .
յընթրիան հոգեւոր մերձի ժպիրհ
և նենգաւորն . ուտելով ընդ վար-
դապետն յաճախէ զխաբէութիւն :

Աշխարհաբառ.

Ի. — Ընտրեալ աշակերտներէն

յն սուրբ գառներէն մեկներով Յու-
ան՝ արծաթի տեղ ՚ի մահ կը մատ-
էր մեղքերն իւր վրայ տունող Աս-
տուծոյն գառնը. այն հոգեւոր ընթեր-
աց կը մտնենայ ժպիրհն ու նենգա-
որը և վարդապետին հետ ուտելով
լը խաբէութիւնը կ'առաւելու :

Գրաբառ.

Ա. — Լոյսն խօսէր աղերսալի՝
սաւարելոյն վասն զարծի. մի ոմն ի
էնջ ասէ եղբարք, զիս մատնելոց է
նա ՚ի մահ. Պետրոս լուեալ զայն զար-
ուրէր եւ ակնարկէր առ Յովհաննէս.
հարցանել թէ ո՞վ իցէ գաւաճանող
վարդապետին:

Աշխարհաբառ.

Ա. — Լոյսն (Տէրը) աղերսանօք կը
խօսէր խաւարելոյն (Յուդայի) գար-
նին համար, և կըսէ, եղբարք ձեզմէ
մին զիս իմահ պիտի մատնէ. Պետ-
րոս լսելով զայն կը զարհուրէր և առ
Յովհաննէս կ'ակնարկէր հարցնելու
համար թէ ո՞վ է վարդապետին դա-
ւաճանողը :

ՅՈՐԶՈՒՐԳ Գ.

Գրաբառ.

Խ. — Խնամով սիրոյն յիւր սի-
նեւացն ըզտրամութիւնն փարատ-
եաց. թացեալ պատառ տայ Յուդա-
յին նըշուակեալ զգողն մատնիչ.
որ առեալ և մերկացաւ. Աստուա-
յին Հոգւոյն շորհաց, մատնեցաւ

նախաչարին ընդ մատնութեան վար-
դապետին :

Աշխարհաբառ.

Խ. — (Իսկ Տէրը) սիրոյն խնամ-
վոն իւր սիրելիներէն (աշխիւրհներէն)
տրամութիւնը փարատեց. թըլելով
պատառը Յուդայի կուտայ, որ մատ-
նիչ գողը խայտառակէ. զոր առնե-
լով (Յուդա) իսկոյն մերկացաւ Աստ-
ւածային հոգւոյն շորհքէն, և իւր
վարդապետին մատնութեանը հետ՝
ինք ալ նախաչարին (ասպառայի) մատ-
նուեցաւ :

Գրաբառ.

Ծ. — Ծայրագոյն լուսոյն զըրկ-
եալ խաւարասէրն արտաքս ելեալ.
Տէրըն յայտնէր լոյս եղելոցն ըզգայ-
թակցին ՚ի գիշերին. Պետրոս խօսէր
խրախուսելի եւ կշտամբելու հաւախօ-
սի, զիւրն յաշխարհէ զփոխին ասէր
և զգալուստ հոգւոյն պատմէր :

Աշխարհաբառ.

Ծ. — Խաւարասէրը (Յուդա)՝
ծայրագոյն լոյսէն զրկուելով դուրս
ելաւ, Տէրը լոյս եղողներուն կը յայտ-
նէր թէ այն (հապնութեան) գիշերը
պիտի գայթակղին իրմէ. Պետրոս
թէպէտ արիութեամբ կը խօսէր,
բայց հաւին խօսելովը կը յանդիման-
ուէր: (Տէրը) յաշխարհէ իրեն մեկնիլն
ու Հոգւոյն Սրբոյ գալուստը կը պատ-
մէր (իւ հաբուէր) :

Գրաբառ.

Ա. — Կեդրոնեան յայնկոյս ձորոյ

ի վերնատունն ել խորհրդոյ. եմուտ
պարտէզ ընդ պարտիզի եմոյժ զԱդամ
. Ադին գրախտին. Մուծցես և զմեզ
Տէր ընդ նմին ուստի հաներ նախ
զառաջինն. զի ժառանգել զհայրե-
նին արժանապաւնք մեք վերստին :

Աշխարհաբառ.

Ա. — Ելաւ խորհրդական վերնա-
տունէն որ կեդրոնեան ձորոյն անդի-
կողմն էր, պարտիզի տեղ պարտէզ
մը մտաւ, և Ադամը ադին գրախ-
տը մտցուց. մեզի ալ Տէր, անոր
հետ հոն մտնես, ուստի առաջին
մարդը (Ադամը) հանեցիր. որպէս զի
հայրենական փառքը վերստին ժա-
ռանգելու արժանի ըլլամք :

Գրաբառ.

Հ. — Հոգայր ըզկրիցըն տըրա-
մաւար երիւքն եղեալ առանձնաբար.
փըրկել զաշխարհս հոգիս յօժար
բայց է բնութիւն մարմնոյս տկար.
ոչ ոմն ուժեղ և զօրաւոր եւ ոմն ան-
զօր վրտանգաւոր. այլմի և նոյն դու
միաւոր կըրէր ըզկիրոյն կամաւոր :

Աշխարհաբառ.

Հ. — (Տէրը) իւր երեք աշակեր-
տաց (Պետրոս, Յովհաննէս և Յակոբոս)
հետ առանձնացած տրամութեամբ
կը հոգար իւր կրելիք չարչարանացն
համար. (ու իւր) զաշխարհ փրկե-
լու համար հոգիս յօժար է, բայց
մարմնոյս բնութիւնը տկար է, ոչ թէ
մին ուժեղ և զօրաւոր, և միւսն ան-
զօր և վտանգաւոր էր, այլ երկուքն

ալ մէկզմէկու հետ միաւորուելով
կամաւորապէս կը կրէր նոյն կիրքերը

Գրաբառ.

Զ. — Զայնիւ մաղթէր աղօթական
փասն իմ առ հայր իւր էական. ծու-
նըր դնէր խոնարհական որում կըրկ-
նի ծունը ամենայն. եթէ փրկիլ մարդ-
կան հնար է առանց մահու իմ որ
գրեալ է. բաժակ մահուս յինէն անց-
ցէ ոչ իմ կամաւ, այլ քոյդ տեսցէ :

Աշխարհաբառ.

Զ. — Աղօթական ձայնիւ (Տէրը)
կը պաղատէր ինձ համար իւր էական
հօրը, և խոնարհական ծունը կը դը-
նէր այն՝ որում ամենայն ծունը կը
խոնարհի (ու իւր) եթէ առանց իմ
մահուս, գրուած է մարդկան փըր-
կուիլը, կարելի է՝ այս մահուան բա-
ժակը թող անցնի ինձմէ, բայց ոչ
թէ իմ կամքս, այլ քոյդ թող ըլլայ :

Գրաբառ.

Ղ. — Ղօլեալ յերկիւղ քրտանց
հոսման ոլունաձև կայլակ վիժման
ի զօրանալ Հրեշտակ մերձեալ զօրի-
նական գիշն լցեալ. զի կատարեալ
էառ զբնութիւն Աստուածն Բան
զմարդկութեան. պարտ էր զերկիւղ
և զտրամութիւն յիւրումն կրել տը-
նօրէնութիւն :

Աշխարհաբառ.

Ղ. — (Տէրը) երկիւղի մէջ ըն-
կըղմած քրտանց ոլունաձև կաթիլ-
ներ կը թափէր, այն ատեն՝ զայն զօ-
րացնելու համար հրեշտակ մատնէ

ցաւ որ օրինական գիրը կատարուեցաւ, վասն զի Բանն Աստուած կատարելապէս առաւ մարդկային բընութիւնն և անոր համար պէտք էր որ իւր տնօրէնութեան (Գրիգորեան թիւան խորհրդոյն) մէջ երկիւղ ալ տրբա՝ մութեան ալ կրէր :

ԲԱՐԵՆԵՐՆ Գ.

Գրաբառ.

Ժ. — Ճառագայթ փառաց էին որ ըստ բնութեանս մարդկային տաղանապետար ՚ի գիշերին աղօթեցեր առ հայր յերկինս. ծագեա ՚ի մեզ զլոյսդ երկնային և փարատեա զերկիւղ չարին. մասունք հոգւոյ մեր և մարմին յերկիւղ քո սուրբ բեռեւսցին :

Աշխարհաբառ.

Ժ. — (Դու) Ո՛վ էին (հայր Աստուծոյ) փառաց ճառագայթը, որ մարդկային բնութեան համեմատ տաղանապետար այն գիշերուան մէջ, և գէպի յերկինս առ հայր աղօթեցեր, ծագէ՛ մեր վրայ քու երկնային լոյսդ և փարատէ չարին երկիւղը, որպէս զի մեր հոգւոյ մասերը (միտք, կամք և զգայական) և մարմինը քու սուրբ երկիւղովդ հաստատուին :

Գրաբառ.

Մ. — Մերձեալ Յուդաս որ մատնելոց հանդերձ դասուն փարիսեցւոց անկան նման ստորանկելցն որք յախտեան չեն կանգնելոց. Յուդաս

նենգաւ համբուրելով առիթ մահու նշան տալով. փոխան օրոյ զնա մատնելով չար ընդ բարւոյ վճարելով :

Աշխարհաբառ.

Մ. — Մատնիչ Յուդան մօտեցաւ (Տերուն) փարիսեցւոց դասուն հետ, և երկինքէն վար իյնող չար հրեշտակաց նման ինկան գետինը, որոնք յաւիտեան չը պիտի կանգնին. նենգութեամբ համբուրելով Յուդա (գրիստոս) մահառիթ նշանը տուաւ. և սիրելու տեղ մատնելով զայն՝ բարւոյ փոխան չարիք հատոյց :

Գրաբառ.

Յ. — Յայնժամ առ դու թ սիրոյն Պետրոս զծառային անուն Մաղքոս. եհատ սուսերք զականջն աջոյ որ ոչ լուաւ Տեառն իւրոյ. իսկ Տէրն մեր արագապէս յունկն մերձեալ բժշկապէս. առողջացոյց Աստուածապէս զոր ոչ տեսին կուրացն հանդէս :

Աշխարհաբառ.

Յ. — Այն տուն՝ Պետրոս իւր սիրոյն դու թէն (որ առ Տէր շարժեալ) Մաղքոս անուն ծառային աջ ականջը՝ չլսելով իւր տերուն, սրով կտրեց. իսկ մեր Տէրը իբրեւ բժիշկ մօտեցաւ շուտ մը նորա ունկան և Աստուածապէս առողջացոյց, զոր կուրաց ժողովը չտեսաւ :

Գրաբառ.

Ն. — Նոր հօտին փոքու ցրուեալ քանզի գհովին քաջ հարեալ. Պետրոս միայն զհետ երթեալ. ի յաղբը

Գրաբառ.

Ո. — Ո՛վ կամաւ զանկապելին կապեալ զձեռս արձակողին, ՚ի յապարանսն տանէին կայիափայ եւ Աննային. ծառայն զերեսն այն ապտալէր յորմէ Սրովբէն թեաքօղէր թուք արձակեալ պիղծ բերանովը յայն որ կուրին լոյս ծագեաց թքովը :

Աշխարհաբառ.

Ո. — (Ո՛վ աստուծոյ) ձեռքեր արձակող անկապելին (Յիսուս Քրիստոս) իւր կամաւ կապելով կայիափայ և Աննայի ապարանքը կը տանէին, կապտակէր ծառայն այն երեսը՝ յորմէ Սերովբէն թեաքով կը ծածկէր ինքզինքն. կը թքնէր պիղծ բերանով Անոր որ իւր թքով կուրին աչաց լոյս շընորհեց (Ժողով) :

ԲԱՐԵՆԵՐՆ Ե.

Գրաբառ.

2. — Չար կապանաց մարդկան լուծիչ որ կապեցար ընդ կապելոյն զիս արձակեա յինքնակապէս մեզ զայ կապից դժօխայնոյն. որ ընդ մեզօք պարտաւորին կացեր անմեղդ ՚ի յատենի. յորժամ փառօք գաւ հայրենի մի դատեսցես զիս ընդ նոսին :

Աշխարհաբառ.

2. — Ո՛վ մարդկան չար կապանաց լուծիչ՝ որ կապելոյն տեղ կտալեցար արձակէ զիս դժօխային

կանէ վիմին շարժեալ. նշանակեալ հաւն խօսէր առ ՚ի Պետրոս Տէրն ականարկէր. զբանն յիշէր դառն արտասուէր ՚ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէր :

Աշխարհաբառ.

Ն. — Յրուեցաւ այն նոր ու փոքրիկ հօտը, վասն զի բռնուեցաւ քաջ հովիւր. Պետրոս միայն նորա ետեւէն կերթար, բայց վէմն ալ աղջիկէ մը տկարացաւ (սասանեցաւ) և երբ նշանակեալ հաւը կը խօսէր, Տէրը կը նայէր Պետրոսի, որ (Պեպրոս) նորա (Տերուն) այն խօսքը (Եւ Դու հաւը չիսա՞ծ երեցա՞ պիտի ուրանաս զիս) յիշելով դառնապէս կարտասուէր, և իւր գլորմանէն վերստին կը կանգնէր :

Գրաբառ.

Շ. — Շնորհեալ վիմին եկեղեցւոյ զոր պահեցեր ՚ի հոսելոյ. և կանգնեցեր ՚ի գլորելոյ վասն սրտուն արտասուելոյ. կանգնեա և զիս Տէր ընդ նրմին ՚ի գլորմանէ սայթաքողին. տալով աչացս յորդ արտասուս և ջուր նման ծովու գլխոյս :

Աշխարհաբառ.

Շ. — (Ո՛վ քեր՝ որ) ներելով եկեղեցւոյ վիմին, պահեցիր զայն իննալէ, և իւր սրտովը արտասուելուն համար կանգնեցիր զայն իւր գլորմանէն, զիս ալ, Տէր կանգնէ անոր հետ սահեցողին (սասանային) անկմանէն, աչացս յորդ արցունք և գլխոյս ծովունման ջուր տալով :

մեղաց այն կապերէն որովք կապած էինքզինքս, և դու անմեղդ որ մեղօք յանցապարտին փոխան՝ դառաստանի կայնեցար, երբոր քու հայրենի փառօքդ գաս զիս անոնց հետ մի՛ դատէր :

Գրաբառ.

Պ. — Պատկառանօք հինն Ադամայ որ ձաղեցար վասն նորա . ջնջեալ զամօթ մեղաց լրբին որով զերեսս եմ ծածկեցին . որ ներեցեր չար ծառային ածել ձեռօք քեզ ապտակին . հար ուժգնակի զդէմն չարին որպէս և զիս եհար ուժգին :

Աշխարհաբառ.

Պ. — Հին Ադամին պատկառանքովն որոյ համար քանակոծուեցար դու, ջնջէ լրբենի մեղաց ամօթը՝ որով իմ երեսներս ծածկեցին, և դու որ թողդուցիր (շերտիւ) չար ծառային իմ ձեռքովն քեզի ապտակ զարնեցնելուն՝ ուժգնակի զարկ չարին դէմքին, ինչպէս որ սաստիկ նա ինձ զարկաւ :

Գրաբառ.

Ջ. — Ջահն լուսոյ յառաւօտին յուրբաթուն հնոյ զատկին. կայր առաջի գատաւորին ծառայն նստէր յատենին . ի հարցանել Պիղատոսի Տէրն ոչ առնէր պատասխանի, զի անխառաց գիրն լցցի եղէ ես մարդ որ ոչ խօսի :

Աշխարհաբառ.

Ջ. — Լուսոյ ջահը՝ Հին-Ջատկին

ուրբաթ (առաւօտ) առաւօտուն դատաւորին առջև կը կենար, բայց ծառայն տեսնին մէջ կը նստէր . Պիղատոսի հարցմանը Տէրը պատասխան չէր տար, որպէս զի կանխառաց գիրը կատարուի, (որ կըսէ) ես մարդ մ'եղայ որ չխօսիր (կամ անխօս հարց չը եղայ) :

Գրաբառ.

Ռ. — Ռամկական դասք զինուորացն արկին հանդերձ նախատանաց . այնմ որոյ զգեստն է լոյս փառաց իբրև զօթոց զինքեամբ արկած . 'ի ծունը իջեալ կատակէին զգլուխն եղեգամբ հարկանէին . պսակ 'ի փշոց բոլորէին զփուշ մեղացն բարձողին :

Աշխարհաբառ.

Ռ. — Ռամիկ զինուորներն նախատանաց լաթ ձգեցին անոր՝ որոյ զգեստը փառաց լոյսն է՝ օթոցի պէս իւր վրայ առած . ծունը իջնելով կը ծաղրէին զայն, գլուխը եղէցով կը ծծէին և փշեղէն պսակ մեղաց փուշը վերցնողին գլուխը կը գնէին :

Գրաբառ.

Ս. — Սոսկալին Սերովբէից բառնայր ինքեամբ զփայտ խաչին . մինչ 'ի տեղի Գողգոթային յորում եղեալ մարդն առաջին . ետուն ըմպել գինի զմոսեալ և կերակուր լեղեալ խառնեալ . որով զպտղոյն դառն ճաշակ փոխեաց մեղ քաղցր և ախորժակ :

Աշխարհաբառ.

Ս. — Սերովբէներէն սոսկալին

(Տէրը) խաչափայտն անձամբ վերցուց (պարս) մինչև 'ի Գողգոթա՝ ուր դրուած էր առաջին մարդը, զմրսեալ գինի խմցուցին անոր, և լեղեալ խառնուած կերակուր տուին, որով դառնահամ պտուղը՝ քաղցր ու ախորժելի ըրաւ մեղ համար :

Գրաբառ.

Վ. — Վերնականքն զարհուրեալ տեսին զՏէրն մերկացեալ . և զհանդերձն բաժանեալ պատմաւճանին վիճակ արկեալ . ըղձեռն և զոտն ծակեցին ըստ յայտնապէս Գաթեան ձայնին . ընդ փայտ խաչին բեռեցին զմատունն որ գրեաց 'ի տախտակին :

Աշխարհաբառ.

Վ. — Վերնականք (հրէշապէս) զարհուրեցան երբոր Տէրը մերկացեալ նորա հանդերձները բաժնուած և պատմաւճանին վրայ վիճակ ձգուած տեսան . ծակեցին նորա ձեռքերն ու ոտքերը, ինչպէս որ Գաթիթ յայտնապէս մարդարեացած էր և խաչափայտին գամեցին այն մատները որ (Մովսիսական օրինաց) տախտակին վրայ գրեցին :

ՅՈՐԺՈՒՐՆ Զ.

Գրաբառ.

Տ. — Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց . փայտ ընդ փայտի դառն պրտոյ կեանք ընդ մահու փոխարկելով . 'ի

մէջ երկուց անօրինաց կայր մերկացեալ տուողն օրինաց . զոր ոչ տեսին ազգն կուրաց բաց 'ի միոյն յաւազակաց :

Աշխարհաբառ.

Տ. — Տարածեց (Տէրը) իւր ձեռքերն (նախաօր Դէպ 'ի Գիսսէլեան Ժառէն Երկնցող) ձեռաց տեղ, իւր ոտքերն (նախա Դէպ 'ի Գիսսէլեան) ընթացող ոտից տեղ . դառն պտուղ ունեցող փայտին տեղ տուաւ փայտ մը (Խաչը) և մահու փոխան արկեանք տուաւ . երկու անօրինաց մէջ մերկ կեցած էր օրէնքներ տուողն, զոր չը տեսաւ (չհասկցաւ կամ չհասապաց) կուրաց (Հրէից) ազգը՝ բաց 'ի մի աւազակէն :

Գրաբառ.

Ր. — Բուպէից արեղականն ըզտին արար զիշերանման . զըստուերն քօղ արկ մերկութեանն զի մի տեսցէ ակն անարժան . 'ի մէջօրեայն նըսնմացաւ յորժամագամ մեղօք մեռաւ . 'ի յիններորդն 'ի լոյս գարձաւ յորժամ մահուամբ մահն յուժաւ :

Աշխարհաբառ.

Ր. — Արեղական րուպէից լոյսը (Յիսուս) տիւր (ցրէիլը) զիշերանման պէս մթնցուց . Ստուերն (Դոկտ) իւր մերկութեան ծածկոյթ ըրաւ, որպէս զի անարժան աչքեր չտեսնէին զինքը . միջօրէի ատեն խաւարեցաւ (Բուշարէ) որ ատեն Ադամ մեռաւ իւր մեղքերով, բայց ժամն իննին

դարձեալ լուսաւորուեցաւ երբոր
(Տիրոջ) մահուամբ մահը (հաւան իշ-
խանութիւնը) շնչուեցաւ :

Գրաբառ.

Յ. — Յօդեր արտօսող ցաւագին
մայր Տեառն որ կայր մերձ առ խա-
չին . յորժամ լըսէր ըզճարաւին բար-
բաւելոյ իւր միածնին . ետուն քա-
ցախ խառնեալ լեղի այնմ որ բըղխ-
եաց գետ յազենի . և 'ի վիմէն
վրտակ բարի արբոյց տոհմին դառ-
նացողի :

Աշխարհաբառ.

Յ. — Տիրոջ մայրը խաչին քով
կեցած ցաւագին արեւնք կը թա-
փէր՝ երբոր իւր միածին որդւոյն
« ծարաւի եմ » բարբառելը կը լսէր .
լեղիաւ խառնեալ քացախ տուին ա-
նոր՝ որ Աղենի մէջ գետ բղխեցուց .
և քարէն բարի (անոյշ) ջուր խմեցուց .
դառնացող ազգին (հրէից) :

Գրաբառ.

Դ. — Իւրճեալ յերրորդ ժամու օձին
կ'զմիտս նախնւոյ մօրն եւայի . 'ի վեցն
դանկեալ մարդն առաջին հաւանական
նարանիւ նորին . 'ի սոյն ժամու Տէրն 'ի
հախաչին զի քաւեցէ զմեզս նոցին . և
յորժամ ել Աղամն հին եզ զաւա-
զակն 'ի մէջ գրախտին :

Աշխարհաբառ.

Դ. (Օն հափած սափանայն) ժա-
մը երեքին՝ նախամօր եւային միտքը

մոլորեցուց . ժամը վեցին նորա (ե-
ւային) համոզիչ խօսքովս սխալեցաւ
(Դեղանէց) առաջին մարդը (Արամ)
սոյն այս ժամուն Տէրը խաչուեցաւ
որ քաւէ անոնց մեղքը , և որ ատեն
հին Աղամը գրախտէն ելաւ՝ (նոյն ժա-
մուն Տէրը) աւազակը գրախտին մէջ
գրաւ :

Գրաբառ.

Փ. — Փարեղի բարբառ ընդ իմ
էլի էլի առ Հայր դռչէր , զհոգին կա-
մաւ Հօր աւանդէր զհոգիս մարդկան
նոյն ընծայէր . երկիր հիմամբք սա-
սանեցաւ և վարագոյրն ընդ մէջ հեր-
ձաւ . վէմք 'ի յինքեանց պատառե-
ցան և գերեզմանք մահու բացան :

Աշխարհաբառ.

Փ. — Ողորմուկ ձայնով ինձ հա-
մար էլի-էլի (Աստուած իմ , Աստուած
իմ) կը դռչէր (Տէրը) առ Հայր . կա-
մաւ իւր հոգին կ'աւանդէր Հօր , նոյն
պէս (ալ) մարդոց հոգիները կ'ընծա-
յէր . երկիրն (յայնժամ) հիմէն (խեղ-
էն) սարսեցաւ (հա՛ շարժեցաւ) տա-
ճարին վայրագոյրը մէջ տեղէն պատ-
ռեցաւ , քարերն ինքնիրենցմէ՝ ճեղ-
քուեցան , և մեռելոց գերեզմաններ
բացուեցան :

Գրաբառ.

Փ. — Քարոզի 'ի սքանչելեացս
Աստուած մարմնով վասն իմ խաչեալ
մերով բնութեամբս մեռանի Աստ-
ուած անմահ խոստովանի , կրկնավը-

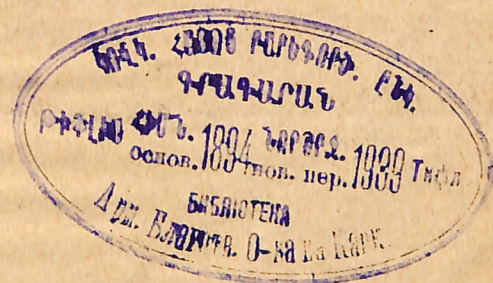
տակ կողին աղբերքք եկեղեցի իւր
հաստատի . ջրովըն մաքրի զարիւնն
ըմպէ զՈրդի ընդ Հօր փառաւորէ :

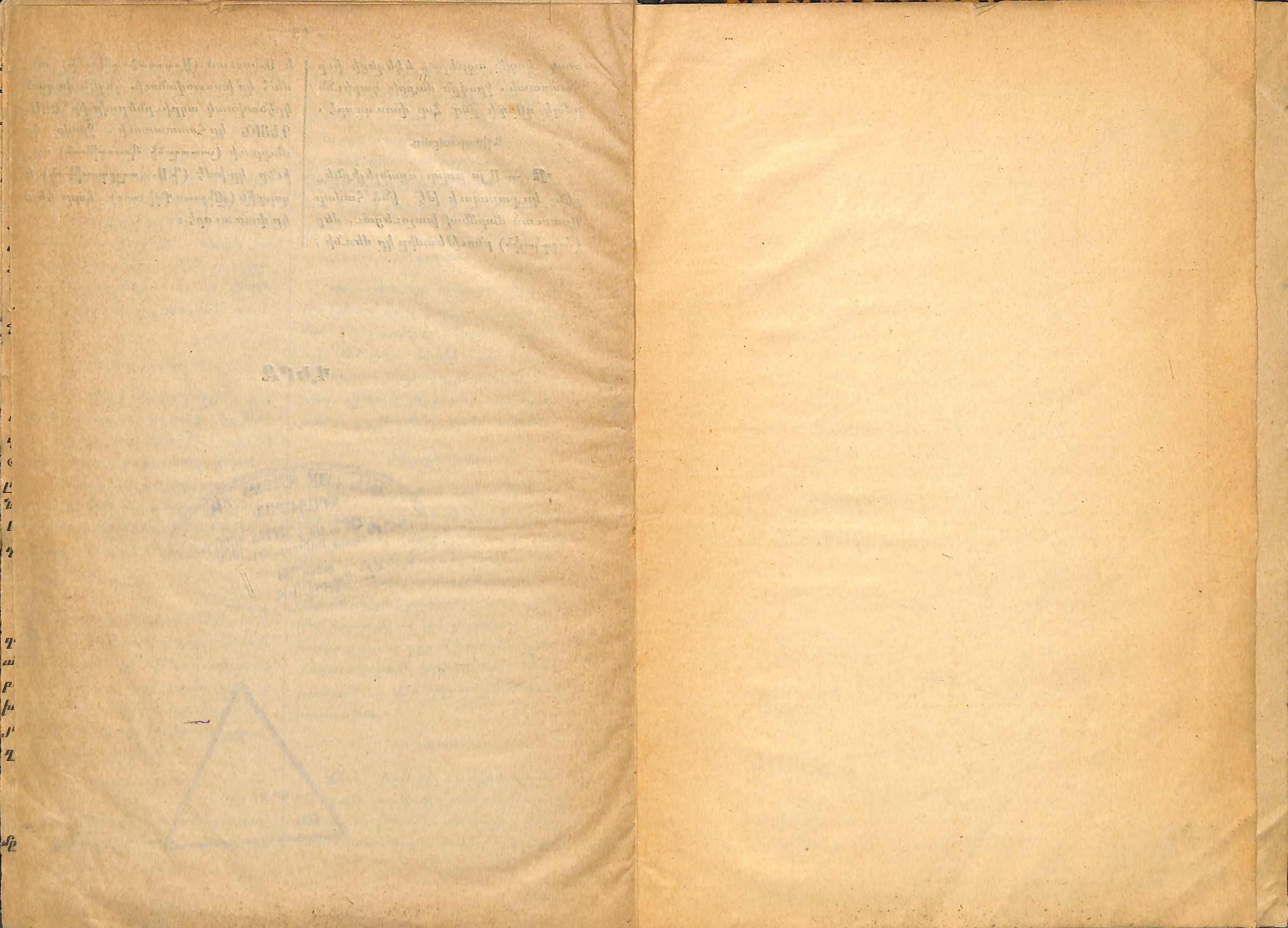
Աշխարհաբառ.

Ք. — Այս բոլոր սքանչելիքնե-
րէն կը քարոզուի թէ՛ ինձ համար
Աստուած մարմնով խաչուեցաւ , մեր
(հարգչային) բնութեամբը կը մեռնի ,

և Աստուած (Աստուածութեամբ) ան-
մահ կը խոստովանուի . կողէն վազած
կրկնավտակ աղբիւրներովը իր եկե-
ղեցին կը հաստատուի , ջրովը կը
մաքրուի (յաւաղանի մերփութեան) ար-
իւնը կը խմէ ('ի Ս. Հաղորդութեան) և
ղորդին (լիտուրգիա) Հօրը հետ
կը փառաւորէ :

ՎԵՐՁ

10-
8

ՄԲ Հայագիտական գրադարան

MAL024350

